

Hoeveel gekker moet het nog worden, voor we weer normaal gaan doen over gender en sekse?

Posted on 17 augustus 2024 by Arnout Jaspers

Het woke gedachtengoed kent vreemde dwarsverbanden. Als je ervan overtuigd bent dat de Nederlandse overheid jaarlijks tientallen miljarden euro's aan fossiele subsidies uitkeert, geloof je ook dat in Gaza een genocide aan de gang is. Als je gelooft dat in Gaza een genocide aan de gang is, weet je ook zeker dat Imane Khelif, die goud won in het Olympische vrouwenboksen, een 24-karaats vrouw is die het slachtoffer werd van een [internationale, racistische transhaat campagne](#).

Feitenresistent dogmatisme is een overeenkomst tussen alle drie die overtuigingen, maar dat kan natuurlijk niet de hele verklaring zijn. Immers, woken geloven in meerderheid niet dat de maanlandingen fake waren, of dat de aarde plat is.

Van de drie bovengenoemde kwesties is het transgendermarxisme het meest surrealistisch en losgedramd van de werkelijkheid. Aan de vermeende fossiele subsidies en de vermeende genocide in Gaza liggen serieuze, urgente kwesties ten

grondslag: de energietransitie in Nederland en de bloedige oorlog tussen Israël en Hamas. Dat zijn geen verzinsels.

Giftig klimaat

Het transgendermarxisme daarentegen is de vermeende oplossing voor een grotendeels verzonnen en door dat transgendermarxisme zelf gecreëerd probleem. Transmensen vormen een minuscule minderheid die in het Westen al gelijke rechten heeft. En toch creëert het transgendermarxisme een giftig klimaat op social media en op universiteiten alsof transgenders een vervolgte bevolkingsgroep zijn, wier rechten en medische privileges nooit voldoende gewaarborgd zijn, en die hen op elk moment dreigen te worden afgenomen.

Slechts één van deze personen is een biologische vrouw. Welke? Copyright AJ.

Voordat deze ideologie om zich heen begon te grijpen, waren er in een land als Nederland of Groot-Brittannië jaarlijks slechts een handjevol pubers die een medisch transitietraject ingingen. Tegenwoordig – mede wegens de **Dutch**

approach met puberteitsblokkers die de drempel veel lager heeft gemaakt – zijn het er honderden per jaar.

Onlangs werd bekend dat in de VS van circa zesduizend meisjes van 15 jaar of jonger beide borsten zijn geamputeerd, zonder medische noodzaak, alleen maar omdat ze zich wijs hebben laten maken dat ze in het verkeerde lichaam zitten. Sommige van die meisjes waren pas 12.

Een meisje van 15 dat seks heeft met een volwassene kan honderd keer zeggen dat ze het zelf wilde, maar dan nog is het juridisch ontucht en is die man strafbaar. Waarom accepteren we dan wel dat een chirurg de borsten van een zestienjarige amputeert omdat die denkt dat haar lichaam dan beter bij haar genderidentiteit past – wat dat ook moge zijn.

Zeker de recente epidemie van meisje-naar-jongen transitie in het Westen kan geen natuurlijke oorzaak hebben. Wereldwijd waren man-naar-vrouw transitie namelijk altijd ver in de meerderheid, en buiten het Westen is dat nog steeds zo.

De meeste mensen die zelf geen activist zijn, maar lippendienst bewijzen aan de transgendergekte, hebben blijkbaar geen idee hoe extreem deze ideologie is. Artsen in de NHS, de Britse staatsgezondheidszorg, moeten nu voor het maken van een röntgenscan ook aan alle mannelijke patiënten vanaf de leeftijd van 12 jaar vragen of ze niet zwanger zijn.

Er is ook al een speciale cursus voor Nederlandse verloskundigen hoe om te gaan met zwangere mannen, inclusief het geven van borstvoeding. Dit zijn 'mannen' die dagelijks testosteron en andere medicijnen slikken om hun vrouwelijkheid te onderdrukken, maar zwanger worden, een baby krijgen en borstvoeding geven blijft hun onvervreemdbaar recht, dus of de medici dit ook nog maar even in goede banen willen leiden.

‘Mensen die kinderen baren’

Anderzijds, zo vermeldt het cursusmateriaal, zwangere transmannen kunnen het ook kwetsend vinden voor hun genderbeleving als de verloskundige over borstvoeding begint, dus wees hier heel terughoudend mee. Vrouwen die in een transitietraject zitten en toch zwanger worden zijn uiterst zeldzaam, maar toch wringen *The Lancet* en andere wetenschappelijke tijdschriften zich tegenwoordig in

rare bochten om het woord 'moeder' en 'vrouw' te vermijden in de context van de menselijke voortplanting, en reppen van 'mensen die kinderen baren'.

Ik schat dat de meeste Nederlanders niet één transgender persoonlijk kennen. Voor hen zijn transgenders een curiositeit van de Gay Pride en de media, waardoor de uitwassen van het transgendermarxisme een ver van hun bed show zijn. Creatieve mensen zijn allemaal een beetje gek, toch?

Hoe zou transgender-acceptatie er uit zien in een land waar ze gewoon deel van het dagelijks leven zijn? Thailand is, zeker in de praktijk, het meest Lhbtq+-tolerante land ter wereld. Niemand kijkt daar op van een als vrouw geklede en zwaar opgemaakte jongen achter de toonbank van de buurtsuper. Medisch in transitie gaan moet je daar zelf betalen, wat voor velen niet haalbaar is, dus maken ze er maar het beste van.

Veel Thaise jongens zijn heel tener en hebben niet of nauwelijks baardgroei en lichaamsbeharing. Voor hen is er eigenlijk maar weinig nodig om in een *ladyboy* te veranderen, en het resultaat kan fascinerend aantrekkelijk zijn. Het is een afgezaagd grapje onder *farang* (westerse buitenlanders) dat als je in Thailand een bar binnenstapt, de mooiste vrouw daar meestal een *ladyboy* is.

Dit is uiteraard ook al woke heiligschennis: dat iemand die in transitie wil, zich eerst eens terdege moet afvragen of dit gezien het biologische startpunt wel haalbaar is. Ik heb in Nederland een man gekend van 1 meter 92 – zwaargebouwd, met opvallend grote handen en een vierkante kaaklijn – die na een leven vol drank en drugs, rond zijn vijftigste nog zo nodig in transitie moest. Wat denk je dan zelf dat het resultaat zal zijn?

Misschien heeft zo iemand na een voltooide transitie nog wel een paar vrienden en lotgenoten over, maar is het transfobie van de samenleving, als 'haar' verschijning voortaan op onbegrip of zelfs afkeer stuit? Als je van nature zo ongeschikt bent om op een vrouw te lijken, dan is in transitie gaan net zo'n bizarre beslissing als je gezicht vol laten tatoeëren en dan verwachten dat iedereen doet alsof er niets te zien is. Inmiddels staat TikTok vol met filmpjes van treurig slecht gelukte westerse transmensen die klagen dat niemand met ze wil daten.

Ladyboys op de Full Moon Party (niet de personen die in de tekst besproken worden). Copyright AJ.

Ladyboys zijn in Thailand zo'n normaal aspect van het dagelijks leven, dat men zich niet genoodzaakt voelt om te doen of het allemaal heiligen en vervolgingsslachtoffers zijn. Veel *ladyboys* zijn schatten van meiden, sommigen zijn gevaarlijke krenten. In toeristengebieden als Khao San Road in Bangkok en delen van Phuket en Pattaya zijn ladyboys actief die meegaan naar de hotelkamer van stomdronken toeristen die niks meer doorhebben, en dan al snel vertrekken met al zijn geld en waardevolle spullen terwijl hij zijn roes uitslaapt. Op het befaamde Full Moon Party strand op het eiland Koh Pangan waren vroeger *ladyboys* actief die agressief aanpaptten met naïeve toeristen, die daardoor zo in verwarring raakten dat het heel makkelijk was om hun zakken te rollen.

Al heel snel ben je een transhater

In Thailand is zoiets gewoon bespreekbaar. Maar als je in het Westen wijst op bedenkelijke aspecten van de transgenderhause – gefrustreerde transvrouwen die in bars voor lesbiennes hun handen niet thuis kunnen houden, zedendelinquenten die na arrestatie ineens hun innerlijke vrouw ontdekken en plaatsing in een vrouwengevangenis eisen, middelmatige mannelijke sporters die zichzelf als vrouw identificeren en dan de medailles weggapen in de vrouwensport, en niet te vergeten degenen die spijt hebben van hun transitie – dan ben je meteen een transhater, of, nog mooier, transfoob.

In de surrealistische wereld van het transgendermarxisme ben je zelfs een transhater als je vindt dat Imane Khelif niet mee had mogen doen met het Olympisch vrouwen bokstoernooi, hoewel niemand die zich enigszins in de zaak verdiept heeft, beweert dat Khelif transgender is. Hoeveel gekker moet dit nog worden, voor we weer een beetje normaal kunnen doen over gender en sekse?

*Van wetenschapsjournalist [Arnout Jaspers](#) verscheen **De Klimaatoptimist**, over energietransitie in Nederland. Het boek is [HIER](#) te bestellen. Informatie voor media en boekhandel: info@blauwburgwal.nl*

WYNIA'S WEEK ligt iedere woensdag- en zaterdagmorgen bij u op de mat. De donateurs maken dat mogelijk. Wordt u ook donateur? Dat kan [HIER](#). Hartelijk dank!